

— za předpokladu, že takový soud, jako je soud předkládající, dospěje k závěru, že taková mezinárodní příslušnost dána není, tento soud není povinen tento platební rozkaz bez návrhu přezkoumat per analogiam s článkem 20 nařízení č. 1896/2006.

(¹) Úř. věst. C 142, 12. 5. 2014.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 17. března 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Spojené království) – Portmeirion Group UK Ltd v. Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Věc C-232/14) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Dumping — Prováděcí nařízení (EU) č. 412/2013 — Platnost — Dovoz keramického stolního a kuchyňského nádobí a náčiní pocházejícího z Číny — Dotčený výrobek — Výrobek považovaný za dumpingový — Povinnost uvést odůvodnění“

(2016/C 156/04)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Portmeirion Group UK Ltd

Žalovaný: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Výrok

Přezkum předběžné otázky neodhalil nic, čím by mohla být dotčena platnost prováděcího nařízení Rady (EU) č. 412/2013 ze dne 13. května 2013 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímně uloženého cla na dovoz keramického stolního a kuchyňského nádobí a náčiní pocházejícího z České lidové republiky.

(¹) Úř. věst. C 235, 21.7.2014.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 10. března 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Audiencia Provincial de Barcelona – Španělsko) – Safe Interenvios, SA v. Liberbank, SA, Banco de Sabadell, SA, Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA

(Věc C-235/14) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu — Směrnice 2005/60/ES — Opatření hloubkové kontroly klienta — Směrnice 2007/64/ES — Platební služby na vnitřním trhu“

(2016/C 156/05)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Audiencia Provincial de Barcelona

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Safe Interenvios, SA

Žalované: Liberbank, SA, Banco de Sabadell, SA, Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA

Výrok

1) Články 5 a 7, čl. 11 odst. 1 a článek 13 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES ze dne 26. října 2005 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/78/EU ze dne 24. listopadu 2010, musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, která jednak povoluje uplatnění standardní hloubkové kontroly klientů, pokud jsou jimi finanční instituce, u nichž je dodržování opatření hloubkové kontroly předmětem dohledu, existuje-li podezření na praní peněz nebo financování terorismu ve smyslu čl. 7 písm. c) této směrnice, a jednak ukládá institucím a osobám, na které se uvedená směrnice vztahuje, aby na základě posouzení rizika uplatily zesílenou hloubkovou kontrolu klientů v situacích, které svou povahou mohou představovat vyšší riziko praní peněz a financování terorismu ve smyslu čl. 13 odst. 1 této směrnice, jako je převod peněžních prostředků.

Kromě toho i v případě neexistence takového podezření nebo takového rizika článek 5 směrnice 2005/60, ve znění směrnice 2010/78, umožňuje členským státům přijmout nebo ponechat v platnosti přísnější opatření, je-li účelem takových opatření posílení boje proti praní peněz a financování terorismu.

2) Směrnice 2005/60, ve znění směrnice 2010/78, musí být vykládána v tom smyslu, že instituce a osoby, na které se tato směrnice vztahuje, nemohou ohrozit posílání dohledu nad platebními institucemi, jímž jsou v souladu s článkem 21 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES ze dne 13. listopadu 2007 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES a 2006/48/ES a zrušuje směrnice 97/5/ES, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/111/ES ze dne 16. září 2009, pověřeny příslušné orgány a tyto orgány nemohou nahradit. Směrnici 2005/60, ve znění směrnice 2010/78, je třeba vykládat v tom smyslu, že ačkoli finanční instituce může v rámci povinnosti dohledu, která jí přísluší ve vztahu ke svým klientům, zohlednit hloubkovou kontrolu uplatněnou platební institucí ve vztahu k vlastním klientům, musí všechna opatření hloubkové kontroly, která přijme, odpovídat riziku praní peněz a financování terorismu.

3) Články 5 a 13 směrnice 2005/60, ve znění směrnice 2010/78, musí být vykládány v tom smyslu, že taková vnitrostátní právní úprava, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, přijatá na základě buď určitého prostoru pro uvážení, který článek 13 této směrnice ponechává členským státům, anebo pravomoci uvedené v článku 5 zmíněné směrnice, musí být slučitelná s unijním právem, zejména se základními svobodami zaručenými Smlouvami. Jakkoli taková vnitrostátní právní úprava, jejímž cílem je boj proti praní peněz nebo financování terorismu, sleduje legitimní cíl, který může odůvodnit omezení základních svobod a jakkoli skutečnost, že se přepokládá, že převody peněžních prostředků institucemi, na které se vztahuje uvedená směrnice, do jiných států, než je stát, v němž jsou usazeny, představují vždy vyšší riziko praní peněz nebo financování terorismu, je způsobilá zaručit uskutečnění uvedeného cíle, překračuje nicméně tato právní úprava meze toho, co je nezbytné k dosažení cíle, který sleduje, v rozsahu, v němž se domnívka, kterou stanoví, uplatní na všechny převody peněžních prostředků, bez stanovení možnosti ji vyvrátit v případě převodů peněžních prostředků, které takové riziko objektivně nepředstavují.

(¹) Úř. věst. C 235, 21. 7. 2014.